

Κυβέρνηση με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ και μόνο σκοπό να είναι «ειδικού σκοπού»...

Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έκανε τίποτε το διαφορετικό από τους προηγούμενους για να γίνει κυβέρνηση, αλλά ούτε και τους μήνες που ακολούθησαν από τον Ιανουάριο μέχρι σήμερα.

Υποσχέθηκε πράγματα που δεν μπορούσαν να γίνουν και διαπραγματεύτηκε σπασμωδικά και ατελέσφορα φουσκώνοντας μάλιστα έναν ήδη αβάστακτο

λογαριασμό, τουλάχιστον για τους μισούς Έλληνες.

Ο Τσίπρας μπορεί σήμερα, παρότι απέτυχε παταγωδώς, ιδεολογικά και πρακτικά, να είναι υπερήφανος, όπως εξάλλου ήταν οι «άλλοι», ο Σαμαράς, ο Βενιζέλος και φυσικά ο Παπανδρέου για την δική τους διαπραγμάτευση.

Και γιατί να μην είναι; Στην γενική εικόνα της αποδόμησης κάθε έννοιας πολιτικής ηθικής κατοχύρωσε πλέον επάξια κι αυτός μια θέση στο μεταπολιτευτικό κλαμπ.

Και τι έπρεπε να κάνει αφού απέτυχε και φέσωσε τον μέσο Έλληνα με παραπάνω κάποια δεκάδες δις και χρόνια χρέους;

Πολύ απλά να παραιτηθεί. Ούτως ή άλλως η παρουσία του, όπως και του υποβασταζόμενου ΣΥΡΙΖΑ δεν αποτελούν πλέον αξιόπιστη εγγύηση ούτε για ηπιότερη δημοσιονομική προσαρμογή, ούτε για ανάκαμψη της χώρας.

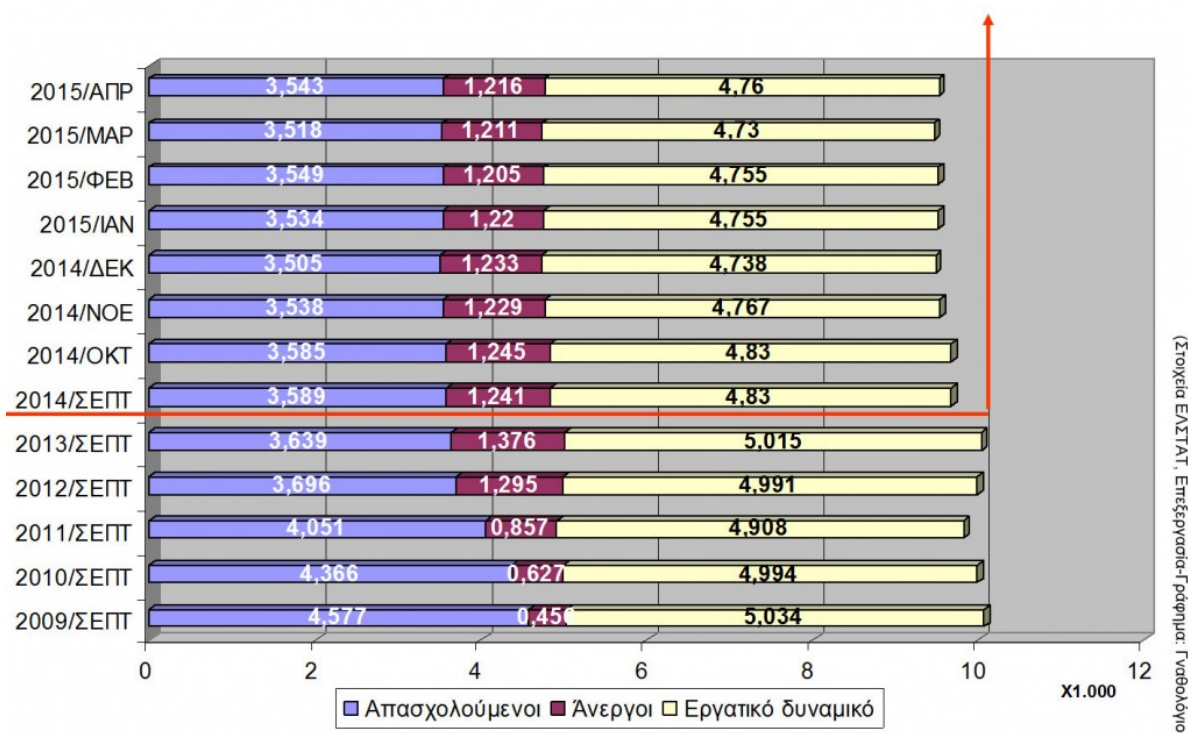
Η ύφεση καλπάζει προς ένα αποτέλεσμα που δεν θα συγκρίνεται πια ούτε με τις ΗΠΑ του 1929, αλλά μάλλον θα θυμίζει την ακόμη μεγαλύτερη πτώση του ΑΕΠ που συνέβη τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του 1990 στην Ρωσία.

Και παρότι η ύφεση καλπάζει, η προστασία του πελατειακού κράτους εξακολουθεί να είναι η ύψιστη αξία των αποτυχημένων του ΣΥΡΙΖΑ. Και όχι μόνο για φίλους, συγγενείς ή κομματικούς στρατούς, όπως έκαναν και οι «άλλοι», αλλά ακόμα και για αυτούς τους επίορκους υπάλληλους του δημοσίου!

Αντίθετα, ο ιδιωτικός τομέας και η υγιής επιχειρητικότητα συνεχίζουν να συνθλίβονται και να αποδομούνται καθημερινά, χωρίς καμία ελληνική πολιτική δύναμη να νοιάζεται έμπρακτα να προφυλάξει και να κινητοποιήσει το παραγωγικό εργατικό δυναμικό της χώρας, που σήμερα, μαζικά μεταναστεύει.

Από τον Σεπτέμβρη του 2014, οι απασχολούμενοι έχουν συρρικνωθεί στα επίπεδα των 3,5 εκατομμυρίων, που είναι και τα [χαμηλότερα μεταπολεμικά](#) επίπεδα (**Εικόνα 1**).

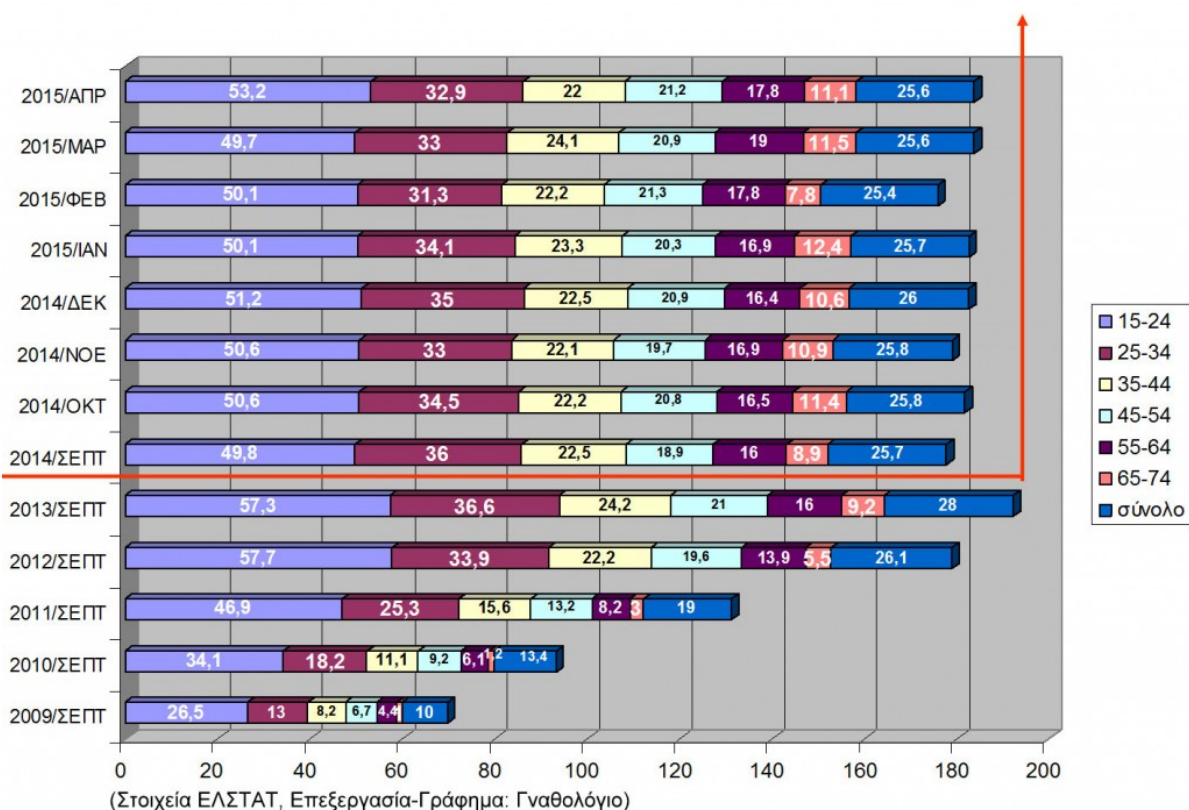
Συρρίκνωση εργατικού δυναμικού στην Ελλάδα (Σεπτ. 2009 - Απρ. 2015)

Εικόνα 1. Συρρίκνωση της απασχόλησης και του εργατικού δυναμικού (Σεπτ' 09 - Απρ'15). Στο γράφημα επιδεικνύεται, με κόκκινες γραμμές, η χρονική περίοδος που τα μεγέθη εμφανίζουν σχετική στασιμότητα.

Είναι επίσης χαρακτηριστικό ότι από τον Σεπτέμβρη του 2014, όχι μόνο το σύνολο της ανεργίας έχει «κολλήσει» ανάμεσα στο 25%-26%, αλλά και τα ποσοστά κατανομής της στις διαφορετικές ηλικιακές ομάδες (**Εικόνα 2**).

Ανεργία στην Ελλάδα κατά ομάδες ηλικίας (Σεπτ. 2009 - Απρ. 2015)

Εικόνα 2. Η ανεργία συνολικά και κατά ομάδες ηλικίας (Σεπτ' 09 - Απρ'15). Στο γράφημα επιδεικνύεται, με κόκκινες γραμμές, η χρονική περίοδος που τα μεγέθη εμφανίζουν σχετική στασιμότητα.

Αντίστοιχα, το εργατικό δυναμικό παραμένει σταθερά ελαττωμένο πάνω από 200.000 ψυχές, αριθμός που αντιστοιχεί και στις διαρροές της μετανάστευσης, για την οποία σημείο καμπής θα πρέπει να θεωρείται το φθινόπωρο του 2013 (**Εικόνες 1 και 2**).

Με δυο λόγια, από τον Σεπτέμβρη του 2014 η χώρα βαδίζει χωρίς ορατή προοπτική στον εργασιακό και παραγωγικό σύγχρονο «πάτο» της, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι τα μεγέθη δεν μπορούν να επιδεινωθούν, όσο συνεχίζονται οι ίδιες πολιτικές, που τώρα καλείται να εφαρμόσει ο ΣΥΡΙΖΑ μετά τον αποκλεισμό κάθε εναλλακτικής στο άμεσο μέλλον.

Και αλήθεια! Σε τι διέφεραν οι συνθήκες στις 20 Φεβρουαρίου από εκείνες της 12ης Ιουλίου, όσον αφορά την απουσία εναλλακτικής;

Μήπως μόνο στο αυξημένο πάθος του ΣΥΡΙΖΑ και του εντέλει «παντός καιρού» Τσίπρα να κρατηθούν στην εξουσία, παρότι θα ήταν δύσκολο να δικαιολογήσουν μια μεγάλη στροφή και μάλιστα χρησιμοποιώντας τα επιχειρήματα των

«άλλων»;

Η απάντηση μάλλον βρίσκεται στο γεγονός ότι η παρούσα κυβέρνηση έχει μόνο και πραγματικό σκοπό να κλείσει την παλιά και να περάσει την νέα δανειακή σύμβαση και το τρίτο μνημόνιο - και η ιστορία θα απαντήσει αν αυτός ήταν ένας εξαρχής σκοπός.

Το αν θα ακολουθήσουν εκλογές έχει μικρή σημασία. Déjà vu. Η όποια νέα κυβέρνηση θα κληθεί και πάλι να εφαρμόσει τις νέες δεσμεύσεις. Ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν άλλη μια εφαρμογή του δόγματος του σοκ της Ναόμι Κλάιν.

Έτσι, μέρα τη μέρα, το «άλλοι» θα συγχέεται με το «εμείς» και το «εμείς» με το «ελίτ» μέσα στις «ελίτ». Και τότε τα «λαϊκά συμφέροντα», που ο κ. Τσίπρας λέει «εκπροσωπούμε», θα μπορούν να περιμένουν καμιά-δυο γενιές ακόμη.

Και όποιος δεν μπορεί να περιμένει, φεύγει. Και όποιος αντιδρά, όπως έκαναν οι «άλλοι»...

Φωτο: του [Vladimir Kush](#)

Δ. Τρικεριώτης, Twitter: [@BlogGnathion](#)